

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

alt Fald begrænses, idet jeg naturligvis erkender, at der ikke i Loven bør gives Regeringen videre Hjemmel til administrative Foranstaltninger, end det er nødvendigt for at kunne virke paa bedst mulig Maade til Opfyldelse af Lovens Formaal. Jeg er imidlertid efter nøje Overvejelse kommet til det Resultat, at Loven bør forlænges uændret, saaledes at de Regeringen tillagte Beføjelser opretholdes og opretholdes i det hidtidige Omfang. Vel er Krigen afsluttet, men paa langt de fleste Omraader, der omfattes af Vareforsyningslovens Bestemmelser, er Forholdene stadig af en saadan Karakter, at det ikke kan anses for forsvarligt, om Regeringens ved Loven givne Beføjelser til at gribe regulerende ind bortfalder allerede nu. Landets Valutasituation og Forsyningsforhold nødvendiggør fortsat en Kontrol med de udenlandske Betalingsforhold, med Vareindførsel og Vareudførsel, og den indenlandske Varefordeling maa stadig være under fornøden Kontrol fra Myndighedernes Side med Henblik paa at sikre en hensigtsmæssig Fordeling af Varerne til Forbruger og Producent gennem Rationering og Produktionens Regulering o. s. v.

Medens der saaledes ikke er de fornødne Forudsætninger til Stede for at begrænse Lovens Gyldighedsomraade i Henseende til de Rammer, inden for hvilke Administrationen kan fastsætte Forskrifter til Opfyldelse af Lovens Formaal, kan ydre og indre Forhold naturligvis bevirke, at Administrationen i mindre udstrakt Grad gør Brug af sine Beføjelser.

Regeringen finder det som sin Opgave at paalægge den frie Erhvervsudøvelse saa faa Indskrænkninger som foreneligt med samfundsmæssige Forbrugerhensyn, og paa Omraader, hvor regulerende Foranstaltninger er paakrævede, lægger Regeringen Vægt paa at gennemføre disse Foranstaltninger paa en saa hensigtsmæssig Maade som muligt. I Erkendelse af, at Erhvervene udfører deres Indsats i Samfundets Tjeneste bedst under de friere Forhold, ønsker Regeringen at gennemføre den størst mulige Frihed inden for de Rammer, som de givne Forsyningsforhold muliggør. Skal vi gøre os Haab om en forbedret Levestandard for Befolkningen i dette Land, er det nødvendigt, at Samfundet gør den bedst mulige Brug af de frie Erhvervs Arbejde i Produktion og Handel, og Statens Opgave bør koncentrere sig om paa saa lempelig Maade som muligt at lede Produktionen og Handelen ind i de Baner, der tjener Samfundet som Helhed bedst. Men i det Omfang, hvor

Tiden endnu ikke er moden til Ophævelse af de regulerende Bestemmelser, fordi Forsyningsmulighederne ikke giver den tilstrækkelige Basis for en Konkurrence, som kan regulere Priser o. s. v. paa effektiv Maade, maa vi selvfølgelig, som for øvrigt ogsaa den højtærede Statsminister har udtalt, opretholde de ekstraordinære Bestemmelser i fornødent Omfang.

Ud fra det Synspunkt, som jeg her har fremhævet, nemlig at bl. a. Handelserhvervene udfører deres Opgave bedst under de friest mulige Forhold, har Grosserer-Societetets Komité fornylig i en Henvendelse til mig, der er offentliggjort i Pressen, med Henblik paa den gunstigste Udnyttelse af de efter Krigen Ophør foreliggende Chancer for en intensivere Samhandel med Udlandet og en Rationalisering af den indenlandske Varefordeling slaaet til Lyd for en nøje Undersøgelse af hele Import- og Eksportreguleringen, den indenlandske Varefordeling, Rationeringerne og Produktionsbestemmelserne, og yderligere har Komiteen ønsket at deltage i en Gennemgang af hele Forretningsgangen i det paa dette Omraade bestaaende store Administrationsapparat. Formaålet med disse Undersøgelser skulde være at fritage Erhvervslivet for alle unødvendige Foranstaltninger, der kan hemme hurtig Genopbygning af Import og Eksport, samtidig med at den Regulering og Kontrol, der bliver tilbage, kan foregaa hurtigere og saa lidt generende som vel muligt.

Fra Industriraadets Side er der, som det er kendt fra Dagspressen, rettet en tilsvarende Henvendelse til Handelsministeriet. Industriraadet har fremhævet sin Interesse i, at Samhandelen med Omverdenen kan foregaa med de færrest mulige Indgreb, og saaledes at Erhvervene selv i det Omfang, som Forholdene tillader, kommer til at deltage i Ordningen af disse for vort Samfund saa betydningsfulde Funktioner. Raadet har imidlertid som sin Opfattelse fremhævet, at saavel valutariske som forsyningsmæssige og erhvervs-mæssige Forhold nødvendiggør Opretholdelsen i Princippet af den stedfindende Regulering af saavel Import som Eksport, men har samtidig givet Udtryk for, at det maa være ønskeligt i højere Grad end hidtil at inddrage Erhvervenes Organisationer i Arbejdet med Tilrettelæggelsen og den praktiske Gennemførelse af den Maade, hvorpaa Danmarks Samhandel med Udlandet skal foregaa, navnlig naar der er Tale om Fordelingen og Udfærdigelsen af de enkelte Importbevillinger. Dette Arbejde vil efter